

نقش پیش بینی کنندگی سبک‌های دلبستگی در دزدگی زناشویی زنان متأهل شهر تهران^۱

سارا نوروزی^۱، شکوه نوابی نژاد^۲

^۱ کارشناس ارشد مشاوره و راهنمایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات، تهران، ایران

^۲ استاد گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش پیش بینی کنندگی سبک‌های دلبستگی دزدگی زناشویی در زوجین متأهل انجام شد. روش انجام پژوهش از نوع مطالعات همبستگی می باشد. جامعه آماری شامل کلیه ی متأهلین مراجعه کننده به خانه های سلامت مناطق ۳، ۱۸، ۸، ۲ و ۷ شهرداری تهران که حداقل دو سال از زندگی مشترک آنها سپری شده در تابستان و پاییز ۱۳۹۴ بود. نمونه مورد مطالعه شامل ۲۲۵ نفر (۱۱۹ زن و ۱۰۶ مرد) و به روش نمونه گیری تصادفی ساده انتخاب شدند. ابزارهای مورد استفاده در این پژوهش پرسشنامه سبک دلبستگی هازن و شاور و مقیاس دزدگی زناشویی پاینز است. در این پژوهش برای تجزیه و تحلیل داده های بدست آمده از ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه گام به گام استفاده گردیده است. یافته های این پژوهش نشانگر این است؛ بین سبک دلبستگی اجتنابی با دزدگی زناشویی رابطه مثبت و معنی داری وجود دارد و رابطه ی سبک دلبستگی ایمن با دزدگی زناشویی معکوس و معنادار می باشد. همچنین بین دو متغیر سبک دلبستگی دوسوگرا و دزدگی زناشویی رابطه معنی داری وجود ندارد. در این میان متغیرهای سبک دلبستگی ایمن، اجتنابی، دوسوگرا در تبیین واریانس دزدگی زناشویی هستند و ۰/۴۸ از واریانس و تغییرات دزدگی زناشویی را تبیین می کنند. یافته‌های این پژوهش مؤید این است که هر چه زوجین دارای سبک دلبستگی ایمن بالاتر باشد احتمال عدم دزدگی زناشویی بالاتر است.

واژه‌های کلیدی: سبک‌های دلبستگی، دزدگی زناشویی، زوجین